(గత సంచిక తరువాయి)

3

తర్వాతి నెల రోజులూ ఇబ్బందిగా గడిచాయి అందరికీ.

ఓ రోజు డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర జగదీశ్ "నాకు తెలీకడుగుతా, తెలుగు వాళ్లని చూస్కోరా అంటే, ఈ దరిదాపుల్లో లేని గ్రహాంతర వాసుల్ని చూస్కున్నావేంట్రా?" అన్నాడు ఆవేశంగా.

"తనని చూసి ఏ మారేడ్పల్లో, మాసాబ్ ట్యాంకో అనుకున్నా నాన్నా!" అమాయకంగా అన్నాడు రిషీ.

"మనకివన్నీ కుదరవు కానీ, తనని మర్చిపో మున్నా." అంది బాధగా సునంద అతని తలపై నిమురుతూ.

ఆమె చెయ్యి విదిలించుకొని విసురుగా లేచి రూంలోకెళ్ళిపోయాడు రిషీ.

ఇంకో రోజు ఇంట్లోకొస్తున్నప్పుడు బాల్కనీలో గుసగుసలు వినిపిస్తే అక్కడే గోడ వెనక నించున్నాడు వెళ్ళి. బైట దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ బిల్డింగ్ కిందికి చూస్తున్నాడు జగదీశ్. పక్కనే మల్లి సునందతో

"నీ కన్నా ముందో గొప్ప సంబంధం వాళ్ళు కోటి కట్నం ఇస్తామన్నా ఆ అమ్మాయికి కుజదోషం ఉందని, కుడి కంటితో కూడా చూడకుండా వదిలేసాడొదినా మా అన్న. అలాంటిది కుజ గ్రహం మీద అమ్మాయే కోడలంటే...?"

"కరెక్టే కానీ రిషీ గాడి పరిస్థితి రోజురోజుకీ దిగజారిపోతోంది. అస్సలు తినట్లేదు, తాగట్లేదు." అంది దిగులుగా.

"తినక పోతే పొయ్యాడు, కనీసం తాగాలి కదా వెధవ." అన్నాడు మల్లి.

ఇద్దరూ సీరియస్ గా చూశారు. అలానే ఉంటే కిందికి తోసేస్తారేమోనని భయం వేసి మాట మార్చాడు.

“అవునన్నయ్యా, నాకో డౌట్, కుజ గ్రహం మీదుండే అమ్మాయికి కుజ దోషం అంటదేమో? ఆలోచించు.” అని వాళ్ళు ఆలోచనలో పడటంతో ఊపిరి పీల్చుకుని అక్కడినుంచి మెల్లగా జారుకున్నాడు.

ఓ రాత్రి రిషీ మెల్లగా సునంద దగ్గరికెళ్ళి అన్నాడు “తను చాలా తెలివైన్దమ్మా, అగ్రికల్చర్ సైన్స్ లో సాయిల్ లేకుండా రకరకాల క్రాప్ లని ఎలా పెంచాలో రీసెర్చ్ చేస్తోంది. నాకు ఓ క్లాస్ లో పరిచయమయ్యింది. గత రెండేళ్లలో విడిపోలేనంత దగ్గరయ్యింది. కానీ తనిలా మోసం చేస్తుందని...”

“తన తప్పేం లేదు మున్నా, చెప్తే నువ్వెక్కడ దూరమైపోతావో అని చెప్పలేదేమో...?”

“చెప్పినా, చెప్పకపోయినా దూరమైపోయింది కదా?” అన్నాడు ఆకాశంలోకి చూస్తూ.

కొడుకు మీద ఆలోచనలతో సతమత మౌతున్న జగదీశ్ ఓ అర్ధరాత్రి హఠాత్తుగా

"చంపొద్దు...నన్ను చంపొద్దు..." అని అరుస్తూ గొంతు పట్టుకుని పైకి లేచి కూర్చున్నాడు.

సునంద ఉలిక్కిపడి లేచి "ఏమైందండీ? కలొచ్చి చచ్చిందా...?" అంది చిరాగ్గా.

"చంపుతున్నాడే...చంపబోతున్నాడే...!"

"ఎవడు? ఎక్కడ?" అంది పక్కనున్న గ్లాసునీళ్ళందిస్తూ.

వాటిని గడగడా తాగేసి కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ అన్నాడు "మన మనవడే...మార్స్ నుండి రాకెట్టేసుకొచ్చి మనందర్నీ లేజర్ కొడవలితో తెగ నరుకుతున్నాడు...మనవాడు వాళ్లమ్మకి చేసిన అన్యాయానికి ప్రతీకారంగా!"

"నా బొంద, ఆ పాత ఫాక్షన్ మూవీలు చూడొద్దంటే వినరు. పైగా అవి పెద్ద క్లాసిక్కు మీకు...లేజర్ కొడవలంట!”

“అది కాదే, మన వాడు కాలు జారాడంటావా ఆ అమ్మాయితో...?”

“ఇదిగో, రిషీ గురించి పిచ్చి పిచ్చిగా మాట్లాడితే నేనే మీ పీక నొక్కుతా! పడుకోండి." అని ఓ అరుపు అరిచింది.

చటుక్కున పడుకున్నాడు జగదీశ్ *“దీంతో గొడవెందుకు అర్ధరాత్రి పూట”* అనుకుంటూ.

ఇంక ఇలా కాదని తర్వాతి రోజు ఇద్దరూ ఓ నిర్ణయానికొచ్చారు. ఎలాగూ సంపాదించిందంతా వాడికే కదా, వాడిష్టమొచ్చినట్టే చేద్దాం కానీ ముందా అమ్మాయి పేరెంట్స్ తో మాట్లాడదాం అన్నారు మల్లితో. మల్లి హడావిడిగా రిషీ దగ్గరికెళ్ళి "కంగ్రాట్స్ రా, నీ పెళ్ళి మాటలకి ఇంట్లో రెడీ" అన్నాడు అతడ్ని పట్టుకొని ఊపేస్తూ.

రిషీ ఆనందంతో ఇల్లంతా ఓ రౌండేసి దొరికినవాళ్ళకల్లా హగ్ లిచ్చాడు. పనిమనిషి భయపడితే తెలివి తెచ్చుకొని 'సారీ' అంటూ పారిపోయాడు.

★★

ఈ వార్త విశాకి వెంటనే చెబ్దామని ఉత్సాహంగా తన రూంలోకెళ్ళి తన చేతికున్న వాచ్ లాంటి డివైజ్ ని నొక్కాడు రిషీ. ఎదురుగా గాల్లో ఓ స్క్రీన్ ప్రొజెక్ట్ అయ్యింది. దాంట్లో 'నీ ఫేసు' యాప్ తెరిచి విశాకొక మెసేజ్ పెట్టాడు. "మాట్లాడాలి, అర్జంట్!" రెండు నిమిషాల పాటు ఏం రిప్లై లేదు.

రిషీకి ఒక్కో క్షణం ఒక్కో యుగంలా గడుస్తోంది. *"ఈ నెల గ్యాప్ లోనే విశా నన్ను మర్చిపోయిందా? మార్స్ లో ఎవరైనా కొత్త బాయ్ ఫ్రెండ్? ఛ ఛ!"* అని తిట్టుకునే లోపలే విశా నుండి మెసేజ్

"ఏంట్రా, ఇప్పటికి గుర్తొచ్చానా?" అని.

"ఇలాంటి మాటలు వినే మామిడాల వలసనుకున్నా నిన్ను, అంతే గానీ గ్రహాంతర రాకాసి వని తెలీదు"

"అసలే ఏడుస్తుంటే ఇంకా ఏడిపించటానికి పిలిచావా? ఇదేనా అర్జంట్?"

"ఛ, అది కాదు, సూపర్ గుడ్ న్యూస్. మన పెళ్ళికి మా ఇంట్లో ఒప్పుకున్నారు!"

"వ్వాట్!!"

"అవును, క్రేజీ కదా?"

"నాకు మాటలు రావట్లేదు, ఇదస్సలు ఎక్స్పెక్ట్ చెయ్యలేదు."

"అంతా మన అబ్బాయి వల్లే."

"ఏంటీ?"

"ట్రూ, మనకి పుట్టబోయే కొడుకు నాన్నని బెదిరించాడంట కలలో..."

"జోక్ చెయ్యకు రిషీ, అసలు నువ్వు చెబ్తుందంతా నిజమేనా? నాకే దో డౌట్ గా వుంది"

"నిజం చెప్తే ఎప్పుడు నమ్మిందే పాడు లోకం! ప్లీజ్, చాలా కష్టపడి ఒప్పించాను. నెక్స్ట సండే మీ వాళ్లతో మాట్లాడతామన్నారు మా వాళ్ళు. నీకు ఓకే కదా? మీ ఇంట్లో చెప్పావా ఇంతకీ?" అన్నాడు సందేహంగా.

"అవసరం లేదు, నా మొహం చూసి మా అమ్మ వచ్చిన రెండురోజుల్లో చెప్పేసింది. మా డాడీకి కోపం వచ్చింది కానీ ఇదెలాగూ జరిగే పని కాదు కదా అని నేనే ఎక్కువ బలవంత పెట్టలేదు..."

"అదేంటి అంత మాటనేసావ్? నీ గురించి ఇక్కడ నేను యుద్ధాలు చేస్తుంటే, నువ్వు లైట్ తీసుకున్నావా? "

"అవున్రా, అసలిదంతా ఎలా పాసిబుల్ అనిపిస్తోంది?" అంది బాధగా.

"ఎలాగోలా వర్కౌట్ చేద్దాం, ముందైతే వాళ్లని మాట్లాడ నీ. మర్చిపోకు...నెక్స్ట సండే."

ఒక లవ్ సింబల్ రిప్లై పంపింది విశా.

4

తర్వాతి ఆదివారం ఇంట్లో అంతా హడావిడిగా ఉంది. పొద్దున్నే లేచి వాళ్ళ పెద్ద హాల్లో మధ్య టేబుల్ మీద ఓ ప్రొజెక్టర్, దానికి ఎదురుగా ఓ బ్లాక్ స్క్రీన్ బిగించాడు రిషీ. అవన్నీ అందరికీ తెలిసినవే. అమ్మా, నాన్న, రిషీ ఒక సోఫాలో, పిన్నీ, బాబాయ్, వాళ్ళమ్మాయి నీలూ పక్క సోఫాలో కూర్చొన్నారు. అందరూ మెరిసిపోతున్న బట్టల్లో ఉన్నారు.

వాళ్ళు రెడీ అయ్యాక, విశాకి మెసేజ్ చేశాడు. తనూ 'రెడీ' అన్నాక ప్రొజెక్టర్ ఆన్ చేశాడు రిషీ. మెల్లగా ఆ హాల్లో సోఫాకి ఎదురుగా విశా ప్రత్యక్షమైంది. 3డి లో నిజంగా కళ్ల ముందే ఉన్నట్టు కనబడుతోంది తను. సన్నగా, కోలగా ఉన్న ముఖంతో, పొడుగు జడతో, పింక్ పట్టుచీరతో అందంగా, సాంప్రదాయంగా ఉంది. జగదీశ్, సునందలు సంతోషంతో ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు. పక్కనే ఉన్న మల్లి రిషీ తొడ మీద ఒకటి చరిచి "అందమైన భార్యని కొట్టేసావ్." అన్నాడు చిన్నగా కన్నుకొడుతూ. కజిన్ నీలూ కళ్ళెగరేసింది సిగ్గుపడుతున్న రిషీని చూస్తూ.

విశా వాళ్ళ అమ్మా నాన్నలు వచ్చి కుర్చున్నారు తన పక్కన. "హలో అండీ!" అన్నాడు వాళ్ళ నాన్న. బూమింగ్ వాయిస్. నున్నటి గుండు, ఎర్రటి నామం నుదుటిమీద. జగదీశ్ కూడా "నమస్తే" అన్నాడు అతడిని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

మల్లి రిషీని పక్కకి లాగేసి అన్న జగదీశ్ పక్కన చేరి వంగి తన చెవిలో “అన్నయ్యా, ఇతనేంటి క్షుద్రపూజలు చేసేవాడి లాగా ఉన్నాడు! పైగా పాత విలన్ అమ్రిష్ పూరీ లాంటి గొంతు. నాకెందుకో డౌట్ గా ఉంది ‘అసలితను నాసాలో సైంటిస్టే నా లేక రాకెట్లు పేలిపోకుండా పూజలూ గట్రా చేయిస్తాడా?’ అని”

జగదీశ్ అతడిని కోపంగా ఓ చూపు చూసి “నమస్తే అండీ, నా పేరు జగదీశ్, రియల్ ఎస్టేట్ వెంచర్స్ చేస్తూ ఉంటాను. నా భార్య సునంద, కొడుకు రిషీ. వీళ్ళు నా తమ్ముడు ఫ్యామిలీ” అన్నాడు అందరి వైపూ చూపిస్తూ.

“వావ్! నైస్ ఫ్యామిలీ.” అన్నాడు విశా నాన్న. “నేను మహానంద్, మహా అంటారు. నాసా మార్స్ మిషన్స్ లో చీఫ్ సైంటిస్ట్ గా చేస్తున్నాను గత ముప్పై ఏళ్లుగా. తిను నా భార్య కీర్తి, కూతురు విశా.”

ఇంకా జగదీశ్, సునందలు తన ముఖం వైపే తీక్షణంగా చూస్తుంటే నవ్వి మళ్ళీ అన్నాడు మహా “నాకు సాంప్రదాయాలంటే చాలా ఇష్టం, నమ్మకం కూడా. నేను ఎంత సైంటిస్ట్ నైనా, దేవుణ్ణి నమ్ముతాను. మా ఇంట్లో ఆచారాలన్నీ పాటిస్తాం.” అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

వాళ్ళ వెనకే పెద్ద బాలాజీ ఫొటో, ఆ పక్కనే ఇంకొన్ని దేవతల ఫొటోలూ వేలాడుతున్నాయి.

“వీళ్ళు మార్స్ కాదు, మామిడా వలస బ్యాచ్ లా ఉన్నారు.” నసిగాడు మల్లి పక్కన.

“గ్రేట్! మీరు అంత దూరంలో ఉండి కూడా అన్నీ పాటిస్తున్నందుకు.” అంది సునంద మెచ్చు కోలుగా.

“దూరంగా ఉంటేనే ఎక్కువ నమ్మకాలుంటాయండీ.” అంది విశా అమ్మ నవ్వుతూ.

అందరూ అసలు విషయంలోకి రావట్లేదని చిన్నగా దగ్గాడు రిషీ. జగదీశ్ అందుకుని

“అదేనండీ, మా వాడు మీ అమ్మాయిని బాగా ఇష్టపడుతున్నాడు. వాడు నిద్రపోవట్లేదు, మమ్మల్నీ పోనివ్వట్లేదు. మాగ్కూడా విశా బాగా నచ్చింది. ఇప్పుడు కళ్ళారా చూశాక మా కోడల్ని చేసుకోవాలన్న ఆలోచన బలపడింది.” అన్నాడు నవ్వుతూ. సునంద కూడా తలూపుతోంది.

“మా విశా కూడా ఇక్కడ జూలియట్ లాగా తయారైందండీ. ఏమీ తినదూ, తాగదూ. ఎప్పుడూ మీ వాడి ధ్యాసే. నా మటుకు నాకు భూమ్మీద సంబంధం అంటే అస్సలు ఇష్టంలేదు. అమ్మాయికి దూరంగా ఉండాల్సొస్తుందని. కానీ దాని పట్టుని కాదనలేకపోయాం.” అన్నాడు మహా కుండ బద్దలు కొడుతూ.

"మరింకే, ఆలశ్యం చెయ్యకుండా ముహూర్తం పెట్టించేద్దాం ఇప్పుడే, ఏమంటారు?" అన్నాడు మల్లి.

సునంద ఆశ్చర్యపోతూ "ఇప్పటికిప్పుడు ముహూర్తమంటే ఎలా మల్లీ?" అంది.

"నా సర్కిల్ గురించి తక్కువంచనా వేశావొదినా నువ్వు. ఆల్ రెడీ తెలిసిన ఓ పంతులుగారికి చెప్పుంచా." అంటూ తన రిస్ట్ బ్యాండ్ మీద నొక్కాడు. ఆ హాల్లో పక్కనే ఇంకో 3డి వీడియో ప్రొజెక్ట్ అయ్యింది. ఫేమస్ పురోహితుడు స్వలాభానంద గడ్డం సవరించుకుంటూ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఈ వర్చువల్ పెళ్ళిళ్లూ, పేరంటాలూ అన్నీ అలవాటే తనకి. పిల్లా పిల్లాడి వివరాలు సేకరించి తన సిస్టంలో ఏవో లెక్కలు వేసుకున్నాక చెప్పాడు

"జగదీశ్ గారూ, అన్నీ పరిశీలించాక మూడు నెలల్లో మంచి ముహూర్తం ఒకటి దొరికింది. సరిగ్గా ఆగస్ట్ పన్నెండో తారీకు. అందరికీ కుదురుతుంది కదా?"

"చక్కగా కుదురుతుంది." అన్నాడు జగదీశ్ సునందవైపోసారి చూస్తూ.

"మాకు కుదరదండీ!" అన్నాడు మహా అవతల నుండి ఠక్కున.

అందరూ షాక్ తిన్నారు.

"ఓ నెలరోజుల్లో ఏదైనా ఉంటే చూడండి." అన్నాడు తనే మళ్ళీ.

"నెల రోజుల్లోనా!"

పురోహితుడు హడావిడిగా తన సిస్టంలో చెక్ చేస్తూ "కష్టం! ఇంకో రెండు నెలలు అబ్బాయి జాతకంలో శని గ్రహం తిష్టవేసుక్కుర్చున్నాడు, అస్సలు కదలట్లేదండీ." అన్నాడు.

"శని గ్రహం గురించి వెయిట్ చేస్తూ కుర్చుంటే మా మంగళ గ్రహం కదిలిపోతుందండీ ఇక్కడ!" అన్నాడు సీరియస్ గా మహా. తలూపుతోంది విశా పక్కన.

"సారీ అండీ, అర్థం కావట్లేదు మీరనేది." అంది సునంద అయోమయంగా చూస్తూ.

"ఆంటీ, మార్స్ ఇప్పుడు భూమికి చాలా దగ్గరగా ఉంది. ఈ నెల దాటితే దూరంగా వెళ్ళిపోతుంది. ఆ తర్వాత ప్రయాణాలు కుదరవని..." అంది విశా మొదటిసారిగా మాట్లాడుతూ.

“దట్ ఈస్ ట్రూ. మార్స్, ఎర్త్ రెండేళ్లకోసారే దగ్గరగా వస్తాయి. ఈ సారి మిస్ అయితే, రెండేళ్ల తర్వాత గానీ కుదరదు.” అన్నాడు మహా.

వాళ్ళ డామినేషన్ చూసి మండింది మల్లికి. “ఆ మాత్రం జ్యోతిష్యం మేమూ నేర్చుకున్నామండీ చినప్పుడు స్కూల్లో.” అన్నాడు గంభీరంగా.

తికమకపడ్డారు అమ్మాయి వాళ్ళు. “ఎవరండీ ఈయన?” అంది విశా అమ్మ కీర్తి కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ.

“ఇతనా, మా ఇంటి చుట్టూ తిరిగే ఓ ఉపగ్రహం.” అన్నాడు జగదీశ్. అందరూ గొల్లున నవ్వారు.

“ఏదో మీ అభిమానం.” అన్నాడు మల్లి సిగ్గుపడుతూ.

రిషీకి టెన్షన్ పెరిగిపోతోంది “అంకుల్, నెలరోజుల్లో ఇంకో ముహూర్తం చూడగలరా?” అన్నాడు పురోహితుడితో.

“అబ్బాయి బాగా తొందరపడిపోతున్నాడు. దగ్గర లో అంటే, ఇంకో మూడు వారాల్లో ఒక ముహూర్తం కనిపిస్తోంది. కాకపోతే శనికి శాంతి చేయించాలి.” అన్నాడు ఆలోచిస్తూ.

“మంగళ గ్రహాన్ని ఆపడం మనవల్ల కాదు కానీ శనిగ్రహాన్ని కొంచెం బతిమాలొచ్చు.” అన్నాడు మహా.

“ముహూర్తం దొరికింది గానీ మూడు వారాల్లో అంటే ఇంపాజిబుల్ అనిపిస్తోందండీ. చాలా పన్లున్నాయి కదా.” అన్నాడు జగదీశ్ ఆతృతగా.

“బావగారూ...మీరెందుకు కంగారు పడుతున్నారు? అమ్మాయి వాళ్లం మాకు కదా ఆ టెన్షన్లన్నీ. ఏం పర్లేదు, అంతా బానే జరుగుతుంది.” అన్నాడు మహా ధైర్యంగా.

“అదేంటండీ, మా అన్న దేశమంతా రియల్ ఎస్టేట్ పార్టనర్ షిప్పులు చేసి కోట్లు వెనకేసాడు. వాళ్ళందరినీ పిలవాలంటే నే కనీసం మూడు వారాలైనా పడుతుంది.” అన్నాడు మల్లి గర్వంగా అన్న వైపు చూస్తూ.

జగదీశ్ “అయిపోయిందా, ఇంకా చెప్పరా ఏ బ్యాంకులో ఎంతెతున్నాయో.” అన్నాడు గొణుగుతూ మల్లితో.

“కాదండీ, మీకైనా కష్టమే కదా, అంత దూరం ప్రయాణం, పెళ్ళి పనులూ అన్నీ వెంట వెంటనే సాధ్యం కావు కదా!” అంది సునంద కలగచేసుకుంటూ.

ఆ మాటకి మహా, అతని భార్య కీర్తి ఒకరిమొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

"మా ప్రయాణమా? ఎక్కడికీ?" అంది కీర్తి.

"భూమ్మీదకండీ..."

"భలే వారే, అబ్బాయి వైపు వాళ్ళు, మీరే మా మార్స్ కి రావాలి!"

"వాట్!"

నోరెళ్ళబెట్టారందరూ.

జగదీశ్ మొహం పాలిపోయింది. ఓ రెండు నిమిషాల తర్వాత తేరుకుని "మార్స్... మార్స్ మీదెవరున్నారండీ? అందరూ ఇక్కడే ఉంటే? మీరిక్కడికి రావడమే కరెక్ట్." అన్నాడు.

"మా చెల్లెలు వాళ్ళు, మా ఆవిడ బంధువు ఒక ఫ్యామిలీ ఇక్కడే ఉన్నారు. అదీ కాక పాతికేళ్ళగా మా చుట్టూ ఉన్న ఫ్రెండ్స్, ఆఫీస్ కొలీగ్స్. ఇదే మా ప్రపంచం. మార్స్ మీద జరిగే మొట్టమొదటి తెలుగు పెళ్ళి. మీకే లోటూ రాకుండా చూసుకుంటాం. దయచేసి మీరు అర్థం చేసుకోవాలి." అన్నాడు మహా చేతులు జోడిస్తూ.

రిషీ, విశాలు ఒకళ్లనొకళ్లు చూస్తూ దిగులుపడుతున్నారు. అంతా నిశ్శబ్దం.

ఆ మౌనాన్ని చీలుస్తూ "సరేనండీ, మార్స్ లోనే పెళ్ళి కానీ భూమ్మీద రిసెప్షన్, ఒకే నా!" అన్నాడు లేని మీసం దువ్వుతూ మల్లి.

తన భార్యతో సహా అందరూ అతని వైపు గిరుక్కున తిరిగి చూశారు ఎఱ్ఱటి కళ్లతో!

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments